

Lectura apostolică din Duminica a IV - a din Post (εβραϊκά, Romanian)

[λοφές](#)

Cu cât studiază cineva mai mult cuvântul lui

Dumnezeu, cu atât mai mult se încredințează că dreapta credință în Dumnezeu dăruiește omului și binecuvântare și fericire.

Dimpotrivă, atunci când omul nu cunoaște voia lui Dumnezeu, sfârșește nefericit, deoarece nu are printre altele, pe ce să-și întemeieze viața.

Dacă cel credincios se sprijină pe Dumnezeu și pe Evanghelie și pe făgăduințele Lui, cel necredincios se chinuie în golurile sale existențiale și în greutatea de zi cu zi.

Tocmai aceste adevăruri, adică al sprijinirii, al întemeierii și al speranței omului credincios, ni le subliniază și apostolul în lectura din Duminica a IV - a din Post.

Dacă studiem textul, vom vedea că dumnezeiescul apostol vorbește despre patriarhul Avraam și spune că acestuia Dumnezeu i-a făgăduit că va avea o mulțime de urmași. Firește, lucrul acesta depășea hotarele firii, de vreme ce Avraam era bătrân, iar soția lui Sarra nu era doar stearpă, ci și la o vârstă înaintată. Când însă Dumnezeu promite ceva, nu se poate ca acel lucru să nu se realizeze totalmente, „căci la Dumnezeu nimic nu este cu neputință”. Așadar, tot așa, și în

acest caz pe care-l analizăm, Avraam a primit ceea ce credea și aștepta neclintit de la Dumnezeu. A dobândit adică pe fiul său Isaac și în consecință urmașii lui trupești au fost foarte numeroși, generații întregi. Dar urmașii trupești din Isaac, adică cei care vor moșteni și credința strămoșului Avraam, au fost nenumărați ca și stelele cerului. Și aceștia sunt toți credincioșii și sfinții care constituie „norul sfinților și al celor mântuiți”, dar și nenumărații membri ai Bisericii noastre luptătoare, de la începutul până la sfârșitul veacurilor. ([περισσότερα...](#))